

[Frank Jensen]

deres ressourcer i tilknytning til, at der reelt sker nogle omstruktureringer af det danske samfund, som jeg i øvrigt vil vende tilbage til i en længere redegørelse senere.

Aagaard (KF):

Da vor ordfører, fru Eva Møller, desværre ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på hendes og partiets vegne sige følgende:

Det foreliggende beslutningsforslag er meget detaljeret, så detaljeret, at det efter Det Konservative Folkepartis opfattelse – som også påpeget af ministeren – kommer i strid med den dagsorden, der blev vedtaget under den forskningspolitiske forespørgsel her i foråret. Ifølge denne dagsorden var der flertal for at styrke institutionernes ledelser og sikre mindre detaljestyre.

Selv om vi har megen sympati for de enkelte dele af forslaget, mener vi ikke, at Folketinget skal styre så kraftigt, som der her lægges op til. På baggrund af den interesse, der er for området, tror vi, at den nødvendige forskning sikres uden krav udefra, ligesom vi tror, at ministerierne som hidtil vil arbejde for den nødvendige koordination.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes, det er vigtigt til indledning at sige, at der heldigvis sker en hel del på voksenundervisningens og folkeoplysningens område i disse år. Vi har fået en ny voksenuddannelse fra sidste år, vi har arbejdsmarkedsuddannelser, og vi arbejder for øjeblikket med nye – om ikke helt tilfredsstillende – lovforslag om daghøjskoler, ungdomsskoler, produktionsskoler og folkeoplysning. Alt det er i orden, og vi prøver, så godt vi kan, at forbedre lovgivningen dér, hvor vi synes, den ikke er helt god nok.

Det er klart, at det er vigtigt, at det sker, fordi der er et meget stort behov for viden, nyvurdering og nyorientering i disse år, hvor alting skifter så hurtigt, og der er også brug for meget fantasi og meget kreativitet.

Tilstrømningen til disse uddannelser er jo meget stor. Vi kender det fra højskolerne; af og til kniber det lidt, men tilbyder man et nyt fag eller et nyt kursus, så er tilstrømningen der igen. Vi kender det i høj grad på folkeoplysningsområdet, hvor også den mere indlærende del af området har stor tilstrømning. Vi kender det fra folkeuniversiteterne, hvor der er en

kæmpe interesse for at følge op, hvad der sker i samfundet, og fordybe sig i, hvad der sker inden for alle de forskellige grene af videnskaben.

Men når man tænker på, hvor mange ressourcer staten og kommunerne i alt bruger til disse områder, må man alligevel spørge sig selv, om vi nu ved nok om det, vi gør, om det nu er det rigtige, vi gør, om vi ved nok om voksenpædagogik, om vi ved nok om, hvad det egentlig er for behov, som mennesker, der søger disse uddannelser, har brug for at få dækket – eller mener de har brug for at få dækket. Det gælder både inden for den formaliserede og ikkeformaliserede uddannelse og udvikling.

Vi synes, at det forslag, som vi har fremsat, er vigtigt, fordi vi mener, at man ved at fordybe sig i, ved at nyvurdere og ved at fremme forskning inden for både den formaliserede og den mindre formaliserede del af voksenoplysningen, voksenudviklingen og voksenuddannelsen kunne give samfunds- og humanioraforskningen et nyt tilskud.

Inden for bl.a. kulturforskningen er de ting, man tager fat på at forske i, gennemgående meget traditionelle. Det er derfor, vi er kommet med dette forslag, og det er derfor, at vi i Folketingets Forskningsudvalg var med til at tage initiativ til en konference om forskning inden for voksenuddannelse og folkeoplysning.

Vi ved, der er folk, som arbejder med disse ting – og det ved ministeren også, sagde han, og derfor behøver han selvfølgelig ikke at høre efter, hvad jeg siger – men vi ved også, at det, der sker, sker spredt, og at forskerne på området ønsker, at man gør en ekstra indsats for det.

Jeg vil godt sige til ministeren, jeg vil meget gerne sige til ministeren, jeg prøver forgæves at få sagt til ministeren, og nu har jeg snart opgivet at sige noget til ministeren! Jeg takker, det var godt, efter den femte opfordring! Jeg vil godt sige, at jeg i det, ministeren sagde, mærkede en vis interesse og en vis imødekommenhed over for området. Og selv om vi ikke kan komme igennem med præcis dette forslag, som det er udformet, så vil vi fra vores side gerne gå ind i drøftelser med ministeren om, hvordan man kunne gøre det.

Jeg synes ikke, det er rigtigt at sige, at det skal forskningsrådene nok selv finde ud af. Det vil da være pænt af dem, hvis de finder ud af det, men det kunne godt være, at en snak med nogle af dem, en forklaring til nogle af dem og nogle